

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสร้างแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. การวิเคราะห์ข้อมูล
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น (Local Norms) ของคะแนนสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำนวน 5,861 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2.ออนไลน์. 2554)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ปีการศึกษา 2554 เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยอาศัยหลักของความน่าจะเป็น ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนและกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (ไพศาล วรคำ, 2554 : 461)

1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 4 ตอน ๆ ละ 12 ข้อ จำนวนทั้งหมด 48 ข้อ สร้างโดยยึดกรอบทฤษฎีขั้นตอนการแก้ปัญหาของเวียร์ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา 4 ด้าน คือ 1) ความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพด้านอนามัยส่วนบุคคล 2) ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม 3) ด้านอาหารและโภชนาการ และ 4) ด้านการป้องกันโรค

1.3.2. ลักษณะของแบบวัดเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ข้อคำถามเป็นแบบสถานการณ์ โดยเป็นเรื่องราวในชีวิตประจำวันของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าสถิติดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา อำนาจจำแนก และ ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ
3. สร้างเกณฑ์ปกติของคะแนนสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ ในรูปของคะแนน T ปกติ (Normalized T-score)

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการสร้างแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแบบวัดมีลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ข้อสอบมี จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 4 ตอน ๆ ละ 12 ข้อ รวม 48 ข้อ ในแบบวัด ประกอบด้วย ข้อสอบที่วัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 4 ด้าน คือ ความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพด้านอนามัยส่วนบุคคล จำนวน 12 ข้อ ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม จำนวน 12 ข้อ ด้านอาหารและโภชนาการ จำนวน 12 ข้อ และ ด้านการป้องกันโรค จำนวน 12 ข้อ สร้างโดยยึดกรอบทฤษฎีขั้นตอนการแก้ปัญหาของเวียร์ ที่มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนปัญหา ขั้นวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ขั้นเสนอวิธีการแก้ปัญหา และ ขั้นตรวจสอบผลลัพธ์ ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง

1. การสร้างแบบวัด

หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้คุณภาพของแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผ่านการพิจารณาตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นจากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ตั้งแต่ 0.60 - 1.00

2. ปรับปรุงและหาคุณภาพของแบบวัด

2.1 ผลจากการทดลองครั้งที่ 1 จำนวนข้อสอบ 1 ฉบับ 64 ข้อ

2.1.1 วิเคราะห์คุณภาพรายข้อ ได้ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ -0.02 – 0.56

2.1.2 แก้ไขปรับปรุงและพิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่ครอบคลุมนิยามและขั้นตอนการแก้ปัญหา จากเนื้อหาทั้ง 4 ด้าน ได้ข้อสอบ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 4 ตอนๆละ 12 ข้อ รวม 48 ข้อ ที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

2.2 ผลจากการทดลองครั้งที่ 2 จำนวนข้อสอบ 1 ฉบับ 48 ข้อ

2.2.1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัด ซึ่งมีคะแนนรวมเท่ากับ 192 คะแนน นักเรียนสอบได้คะแนนสูงสุดเท่ากับ 184 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 111 คะแนน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 146.08 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.04

2.2.2 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.94

3. สร้างเกณฑ์ปกติ

3.1 ทดสอบเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ จำนวนข้อสอบ 1 ฉบับ 48 ข้อ

การสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของคะแนนสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2

เป็นการสร้างเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น (Local Norms) ในรูปของคะแนน T ปกติ (Normalized T-score) ผลจากการทดสอบพบว่า นักเรียนมีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 111 - 184 คะแนน และคะแนน T ปกติอยู่ระหว่าง T20-T80 และนักเรียนส่วนมากมีระดับความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.44

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ หากคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ และสร้างเกณฑ์ปกติของคะแนนสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การสร้างแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ในการสร้างแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร นโยบาย และแนวคิดทฤษฎี ตลอดจนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบวัด และได้สร้างแบบวัดโดยยึดกรอบทฤษฎีการแก้ปัญหาของเวียร์ที่มีขั้นตอนการแก้ปัญหา 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นระบุปัญหา 2) ขั้นวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา 3) ขั้นเสนอวิธีการแก้ปัญหา และ 4) ขั้นตรวจสอบผลลัพธ์ จำนวน 1 ฉบับ 64 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกแบบสถานการณ์ โดยผ่านการแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่าแบบวัดมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ตั้งแต่ 0.60 - 1.00 โดยแบบวัดมีคุณภาพตามเกณฑ์ คือตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป (ไพศาล วรคำ. 2552 : 254-258) ถ้าให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ใช้ตั้งแต่ .60 ขึ้นไป หากต่ำกว่านี้ถือว่าใช้ไม่ได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์ และสูงกว่าเกณฑ์ ทั้งนี้เป็นเพราะ การสร้างแบบวัดได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนของหลักการสร้างแบบวัด และมีความชัดเจน ซึ่งสร้างโดยยึดกรอบแนวคิดทฤษฎีขั้นตอนการแก้ปัญหาของเวียร์ 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นระบุปัญหา 2) ขั้นวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา 3) ขั้นเสนอวิธีการแก้ปัญหา และ 4) ขั้นตรวจสอบผลลัพธ์ ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น ซึ่งแต่ละท่าน

ล้วนเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ และมีความรอบรู้ในเรื่องการสร้างเครื่องมือ และหลักสูตรได้เป็นอย่างดี จึงทำให้ได้แบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ ที่มีคุณภาพ

2. การหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถอภิปรายผลเป็นประเด็นได้ ดังนี้

2.1 คำอำนาจจำแนก

การหาคุณภาพรายข้อของแบบวัดในด้านคำอำนาจจำแนก โดยใช้การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อกับคะแนนรวม โดยนำผลจากการทดลองครั้งที่ 1 มาวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ จำนวน 16 สถานการณ์ 64 ข้อ ที่แต่ละสถานการณ์มีข้อสอบตามขั้นตอนการแก้ปัญหาทั้ง 4 ขั้นตอน ข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ $-0.02 - 0.56$ ได้ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ และคัดเลือกไว้ปรับปรุง จำนวน 12 สถานการณ์ ได้แก่ สถานการณ์ที่ 1, 2, 3, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14 และ 15 และตัดทิ้ง 4 สถานการณ์ คือ สถานการณ์ที่ 4, 5, 9, และ 16 ซึ่งจะเห็นได้ว่า แบบวัดที่สร้างขึ้นส่วนใหญ่มีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์ ทั้งนี้เป็นเพราะ แบบวัดที่สร้างขึ้นผ่านกระบวนการสร้างตามลำดับขั้นตอน โดยผ่านการแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษา ตลอดจนข้อบกพร่องอื่น ๆ ที่พบ ผู้วิจัยได้พิจารณาปรับปรุงข้อบกพร่อง ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ได้คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ และเป็นข้อที่น่าสนใจและครอบคลุมนิยามในเนื้อหาแต่ละด้าน และจากการทดลองครั้งที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก ได้ข้อสอบจำนวน 1 ฉบับ 12 สถานการณ์ 48 ข้อ ที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ $0.21 - 0.85$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การคัดเลือกข้อสอบ ดังที่ สุรวาท ทองบุ (2550 : 101) ได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกข้อสอบไว้ว่า ข้อสอบที่มีคุณภาพต้องมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 82-83) ได้กล่าวไว้ว่า ข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ดีต้องมีค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ $.20$ ขึ้นไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพที่ผ่านการคัดเลือกและแก้ไขปรับปรุง จำนวน 1 ฉบับ 48 ข้อ ที่ประกอบด้วยเนื้อหา 4 ด้าน คือ ด้านอนามัยส่วนบุคคล 12 ข้อ ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม 12 ข้อ ด้านอาหารและโภชนาการ 12 ข้อ และด้านการป้องกันโรค 12 ข้อ เป็นข้อสอบมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่ครอบคลุมนิยามและขั้นตอนการแก้ปัญหาดตามแนวทฤษฎีของเวียร์

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ

จากการทดลองครั้งที่ 2 การหาคุณภาพของแบบวัดทั้งฉบับ วิเคราะห์ค่า

ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดทั้งฉบับโดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค พบว่า แบบวัดทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.94 ทั้งนี้เป็นเพราะแบบวัดได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบหาคุณภาพเบื้องต้น และการหาคุณภาพรายข้อจากการทดลองครั้งที่ 1 โดยผ่านการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องทางด้านภาษาในข้อคำถาม และข้อเลือกตอบให้มีความกระชับและชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจง่าย จึงทำให้แบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพมีค่าความเชื่อมั่นสูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพตามเกณฑ์ (สุรวาท ทองบุ, 2550 : 112) ค่าของความเชื่อมั่นที่นิยมใช้กันทั่วไปมีค่าตั้งแต่ .70 ขึ้นไป ถือว่าเครื่องมือนั้นใช้ได้ และไพศาล วรคำ (2552 : 267-282) ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ คือความคงที่ของผลที่ได้จากการวัดด้วยเครื่องมือชุดใดชุดหนึ่งในการวัดหลาย ๆ ครั้ง ไม่ว่าจะทำการวัดกี่ครั้งก็ตาม และยังคงคล้องกับงานวิจัยของสุโรยา หมัดหมื่น (2549 : 118-119) ซึ่งได้พัฒนาแบบทดสอบอัตนัยประยุกต์วัดความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิไลพร แซ่ม้อย (2552 : 63) ได้พัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทมาณี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีนักเรียน จำนวน 15 คน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .762 และกลุ่มเป้าหมายมีนักเรียน จำนวน 35 คน โดยผู้ตรวจ คนที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .786 ผู้ตรวจคนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .777 นอกจากนี้ สุดารัตน์ ไชยเลิศ (2553 : 78-79) ได้สร้างแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบวัดมีค่าเท่ากับ 0.958

3. การสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms)

ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น (Local Norms) ของคะแนนสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในรูปของคะแนน T ปกติ (Normalized T-score) ผลจากการทดสอบ พบว่า เกณฑ์ปกติของคะแนนสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพมีค่าคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 111-184 คะแนน มีค่าคะแนน T ปกติอยู่ระหว่าง T20- T80 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีการกระจายคะแนนสูงและต่ำกว่าเกณฑ์ สามารถบอกระดับความสามารถของผู้ตอบได้อย่างละเอียดครอบคลุม คือตั้งแต่

ควรได้รับการพัฒนาไปกระทั่งถึงความสามารถที่สูงมาก นักเรียนส่วนมากมีระดับความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.44 ทั้งนี้เป็นเพราะแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือได้ และการที่นักเรียนมีคะแนนจากการสอบที่แตกต่างกันนั้นย่อมเป็นเพราะว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคล ย่อมทำให้บุคคลมีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน ดังที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กล่าวไว้ว่า การจะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความสมดุลได้นั้น จะต้องฝึกพัฒนาการทางสมองให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนบ่อย ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 2-5) และหลักสูตรยังได้กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 3 ไว้ว่า ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการแก้ปัญหาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ เข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม มีความสามารถในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างมีระบบ ไม่เกิดความเครียดทางกายและจิตใจ จนอาจลุกลามเป็นปัญหาใหญ่โตเกินแก้ไข เพื่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองและสิ่งแวดล้อม และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อครู ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนให้มีความก้าวหน้าต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการสร้างแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 แบบวัดฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เมื่อผู้สนใจจะนำแบบวัดไปใช้กับนักเรียนที่สังกัดหน่วยงานอื่นอย่างมีคุณภาพ ควรใช้กับนักเรียนที่มีสภาพหรือบริบทที่ใกล้เคียงกับนักเรียนในสังกัดนี้

1.2 การดำเนินการสอบถ้าจะนำเครื่องมือไปใช้ครูควรชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า การสอบด้วยแบบวัดฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนจะได้ตั้งใจทำและทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรสร้างแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ ที่เป็นเนื้อหาด้านอื่น ๆ

2.2 ควรพัฒนาแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ ของนักเรียนชั้นอื่น เพื่อให้ได้แบบวัดที่เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนตามกรอบทฤษฎีการแก้ปัญหาของเวียร์ หรือศึกษาการสร้างแบบวัด โดยยึดกรอบแนวคิดทฤษฎีอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย

2.3 ควรมีการพัฒนาแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหากับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อให้ได้แบบวัดที่เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละวิชาและแต่ละชั้นเรียน

